

VRIJGEKOCHT

HJM Sales

Geliefde broeders en zusters, bent u ook zo blij dat Jezus u heeft verlost van het oude leven vol zonden? Ik ben overtuigd van wel! En nooit zullen we Jezus daar genoeg voor kunnen danken. Onze woorden en de bewegingen van ons hart zullen ten enenmale te kort schieten. Maar wist u dat de bijbel heerlijke typebeelden met betrekking tot onze verlossing bevat? En een van die typebeelden heeft te maken met slavenhandel. Jazeker, in het oudtestamentische Israël waren er ook slaven.

Hoe kwam dat zo? Wel, bepaalde vormen van slavernij waren geregeld in Gods Wet, hoewel aan strenge regels gebonden. Het was zagezegd Gods voorziening voor schuldsanering. Iemand die zo zwaar in schulden was terecht gekomen, dat hij redelijkerwijs er niet meer uit kon komen, kon door de schuldeiser(s) als slaaf worden gebruikt of zelfs worden verkocht. Met arbeid werden dan zijn schulden gecompenseerd. Ook kon hij zichzelf verkopen.

Het kopen en verkopen van slaven was een rechtshandeling (Ex. 21:1 Statenvertaling) en gebeurde in of bij de poort in de (vaak metersdikke) muur om de stad. Daar waren de rechtsprekende leiders en oudsten van de stad gezeten. Daar werden de meeste rechtzaken afgedaan en bekrachtigd. Immers, dit was een centrale plaats van waaruit belangrijk nieuws gemakkelijk kon worden verspreid, er waren voldoende getuigen aanwezig en het was er koel. Leest u Ruth 4:1-11 voor een voorbeeld van zo'n zakelijke bijeenkomst in de poort.

Een slaaf werd verkocht voor het bedrag van de hoogte van zijn schuld. Boven zijn hoofd stond die schuld genoteerd. Als iemand belangstelling had en hem wilde kopen, verzegelde hij de schuldbrief (dat wilde zeggen, haalde de schuld door), hief het hoofd van de slaaf omhoog (die daar immers zo terneergeslagen stond) en betaalde de gehele schuld aan de schuldeiser. Deze had nu geen enkel recht meer. De slaaf moest dan gedurende zes jaren zijn meester als slaaf dienen. Deze mocht echter niet wreed over hem heersen, maar moest hem als een gewone dagloner behandelen. Maar in het zevende jaar (het zgn. jubeljaar) mocht hij weer vrij uitgaan. Dan was hij slaaf af en schuldenvrij.

Zijn oude meester moest hem gratis en voor niets laten gaan en was zelfs verplicht om hem niet slechts een klein beetje voorraad mee te geven, maar hem rijkelijk te zegenen met allerlei goederen. Met graan, wijn en zelfs met vee. Met andere woorden, zijn oude meester moest een nieuwe succesvolle start voor hem mogelijk maken.

Maar de slaaf kon op het moment dat hij weer vrij was, er ook voor kiezen om bij zijn oude meester te blijven. Hij kon er voor kiezen om vrijwillig, maar nu voor altijd, zijn meester te blijven dienen. Om voor altijd in diens huis te blijven. Omdat deze hem bijvoorbeeld altijd goed had behandeld zodat hij van zijn meester was gaan houden, of omdat hij inmiddels een eigen gezin had gesticht in het huis van zijn meester. Dan moest de meester de slaaf naar de rechtsprekende leiders en oudsten van de stad (in de oude Statenvertaling vertaald met "de goden") brengen, hen van het besluit van de slaaf op de hoogte stellen en vervolgens een priem nemen en hem het oor doorboren. Hiermee had alles rechtskracht verkregen.

U kunt over deze praktijken lezen in Ex. 21:2-6, Deut. 15:12-18, Lev. 25:39-47, 2 Kon. 4:1-7, Matt. 18:25 en Jer. 34:14.

Wat zijn nu de parallellen met hetgeen Jezus heeft gedaan, toen Hij voor ons aan het kruis stierf en ons verlost? Het is geweldig en zo wonderlijk om dit te mogen ontdekken.

Ik wil met u enkele teksten behandelen, waaruit blijkt dat Jezus ons heeft gekocht op de slavenmarkt van zondaren en de hoge prijs van onze gehele zondesschuld heeft betaald.

De bijbel zegt allereerst, dat wij voorheen slaven der zonde waren. Rom. 6:17-18 – *“Maar Gode zij dank, dat gij wel dienstknechten der zonde waart, maar dat gij nu van harte gehoorzaam geworden zijt aan het voorbeeld der leer, tot hetwelk gij overgegeven zijt; En vrijgemaakt zijnde van de zonde, zijt gemaakt dienstknechten der gerechtigheid.”*

In ons oude leven werden we geregeerd door de zonde. Maar in ons nieuwe wedergeboren leven dienen wij de gerechtigheid. Omdat Jezus ons heeft vrijgekocht.

Want we lezen in 1 Cor. 6:20 – *“Want gij zijt duur gekocht: zo verheerlijkt dan God in uw lichaam en in uw geest, welke Godes zijn.”*

Het onderstreepte woordje “gekocht” komt van het Griekse werkwoord “ago’razo”. Het betekent letterlijk *“op de markt aanwezig zijn om eraan deel te nemen, er zaken te doen, te kopen en te verkopen”*.

Met andere woorden, Jezus, onze Redder, begaf zich doelbewust naar de slavenmarkt om daar zaken te doen. Hij ging daar naar toe om ons te kopen. Om u en mij, ons allemaal, die door Hem zijn wedergeboren, te kopen. En het is Hem gelukt, hallelujah, prijst God!

Jezus kocht ons vrij en betaalde daarvoor een ontzaggelijk hoge prijs. Als dit geen reden is om God te danken en te verheerlijken, broeders en zusters!

Die prijs was noodzakelijkerwijs hoog, omdat wij door de Wet tot de dood waren veroordeeld. Gal. 3:13 – *“Christus heeft ons verlost van den vloek der wet, een vloek geworden zijnde voor ons; want er is geschreven: Vervloekt is een iegelijk, die aan het hout hangt.”*

Jezus kocht ons vrij van een heel strenge slavendrijver en tuchtmeester, namelijk van de Wet die zegt: *“Als je zondigt, zul je sterven”*. Jezus verloste ons! Het onderstreepte woordje “verlost” komt van het Griekse werkwoord “exago’razo”. Het is verwant aan het hiervoor genoemde “ago’razo” en betekent *“loskopen of vrijkopen op de slavenmarkt, door betaling uit de macht van een ander terugkrijgen”*.

We kunnen dit tevens lezen in Efez. 1:7 – *“In Welken wij hebben de verlossing door Zijn bloed, namelijk de vergeving der misdaden, naar den rijkdom Zijner genade,”*

Het onderstreepte woordje “verlossing” komt nu van het Griekse zelfstandige naamwoord “apo’lutrosis”. Het betekent *“een bevrijding of verlossing na betaling van een losprijs”* en is afgeleid van een ander zelfstandig naamwoord, namelijk van “lutron”. En dit woord betekent *“de voor slaven en gevangenen betaalde prijs om hen vrij te kopen.”* Jezus betaalde de losprijs voor het delgen van al onze schulden, voor de vergeving van al onze misdaden.

Wat was de prijs die Jezus betaalde? 1 Petr. 1:18-19 – *“Wetende dat gij niet door vergankelijke dingen, zilver of goud, verlost zijt uit uw ijdele wandeling, die u van de vaderen overgeleverd is; Maar door het dierbaar bloed van Christus, als van een onbestraffelijk en onbevlekt Lam;”*

Het onderstreepte woordje “verlost” komt van het werkwoord “lu’tro-oo”. Het betekent *“bevrijden, vrijkopen door het betalen van losgeld”*. Jezus betaalde voor onze schulden met Zijn eigen, kostbare en eeuwig onvergankelijke, oneindig krachtige Bloed.

De bijbel benadrukt zelfs ten overvloede, dat onze schuld ook werkelijk is voldaan. Want we lezen in Joh. 19:30 – *“Toen Jezus dan den edik genomen had, zeide Hij: Het is volbracht! En het hoofd buigende, gaf den geest.”*

Het onderstreepte woord “volbracht” is het Griekse “tetelestai”, een administratieve uitdrukking afgeleid van het werkwoord “te’leo”. Het betekent ook *“voldaan na betaling van wat men schuldig was, bijvoorbeeld aan belastingen”* (Matt. 17:24, Rom. 13:6-7). Deze uitdrukking werd dan onder de betaalde rekening geschreven. Voldaan! Betaald!

Hoe hoog was de prijs die Jezus betaalde? Die prijs was de optelsom van ieders individuele schuld. Het was de optelsom van de zondes Schuld van miljoenen en nog eens miljoenen wedergeboren christenen. Col. 2:14 – *“Uitgewist hebbende het handschrift, dat tegen ons*

was, in inzetten bestaande, hetwelk, zeg ik, enigerwijze ons tegen was, en heeft datzelve uit het midden weggenomen, hetzelve aan het kruis genageld hebbende;”

Het woord “handschrift” komt van het Griekse zelfstandige naamwoord “cheir” en betekent onder andere “een met de hand geschreven schuldbrief”. Alle individuele schuldbrieven van de kinderen Gods heeft Jezus genomen, volledig voldaan en betaald, doorgehaald (uitgewist) en vervolgens aan het kruis genageld. Satan, de aanklager, kan met onze schuldbrieven niets meer aanvangen. Want onze schuld is betaald. Alles wat daarin geschreven stond, is doorgehaald en uitgewist en het schuldpapier hangt nu als een blanco velletje aan het kruis van Golgotha. Hallelujah!

Maar dit is nog niet alles, broeders en zusters. Want herinnert u zich, dat de Joodse slaaf zijn meester, door wie hij was gekocht, zes lange jaren moest dienen? En dat hij pas in het zevende jaar, het jubeljaar, zijn vrijheid kreeg? Zo is onze Jezus niet! Hij heeft ons gekocht om ons metéén onze vrijheid te schenken. Welk een grote genade!

Jes 61:1 – *“De Geest des Heeren HEEREN is op Mij, omdat de HEERE Mij gezalft heeft, om een blijde boodschap te brengen den zachtmoedigen; Hij heeft Mij gezonden om te verbinden de gebrokenen van harte, om den gevangenen vrijheid uit te roepen, en den gebondenen opening der gevangenis;”*

2 Cor. 3:17 – *“De Heere nu is de Geest; en waar de Geest des Heeren is, aldaar is vrijheid.”*

Gal. 5:1,13a – *“Staat dan in de vrijheid, met welke ons Christus vrijgemaakt heeft, en wordt niet wederom met het juk der dienstbaarheid bevangen..... Want gij zijt tot vrijheid geroepen,*”

De Joodse slaaf ontving in het zevende jaar als hij zijn vrijheid tegemoet ging, ook vele geschenken van zijn meester. Hij kreeg wijn en graan en zelfs van het vee mee.

Maar zodra wij door Jezus zijn gekocht, mogen wij meteen Zijn geschenken ontvangen. Wij mochten wedergeboren worden en vernieuwing door de Heilige Geest ervaren. We mochten vergeving en verlossing ontvangen en daarmee onze vrijheid. Wij werden gered. Daarbij schonk Jezus ons blijdschap (getypeerd door wijn). Hij stelde ons Zijn bloed beschikbaar ter reiniging van alle en ook eventueel later nog begane zonden (eveneens getypeerd door wijn). Hij gaf ons overvloed van Gods Woord (getypeerd door het graan). En Hij schonk ons gaven en talenten van en door de Heilige Geest (getypeerd door het vee).

De Joodse slaaf moest rijkelijk worden gezegend (Deut. 15:13-14), maar die zegen valt in het niet bij de rijkelijke barmhartigheid welke God door Jezus over ons uitgoot (Tit. 3:4-6).

Als de Joodse slaaf dan eindelijk zijn vrijheid kon verkrijgen, mocht hij er voor kiezen om toch vrijwillig zijn meester voor altijd te blijven dienen en bij hem te blijven. Omdat hij zijn meester liefhad. Als uiterlijk teken werd zijn oor doorboord. Wat kiezen wij?

Jezus heeft ons gekocht op de slavenmarkt van zondaren. Hij heeft betaald voor onze schuld en satan, de slavendrijver, heeft geen enkele zeggenschap meer over ons. Jezus heeft ons onmiddellijk onze vrijheid geschonken en ons overvloedig barmhartig gezegend! Wat heeft dit in onze harten teweeg gebracht? Zijn wij Jezus werkelijk dankbaar dat Hij ons heeft gered van het eeuwige verderf in de hel? Hebben wij Jezus werkelijk lief? Realiseren wij ons wat het betekent, dat Hij vrijwillig de kruisdood heeft verkozen om ons vrij te maken en de hemel voor ons mogelijk te maken? Dat Hij Zijn eigen kostbare Bloed gaf? Realiseren wij ons, dat wij in feite Zijn eigendom zijn geworden, hoewel Hij ons de volle vrijheid schonk? Zouden wij dan niet het ernstige besluit moeten nemen om uit dankbaarheid en liefde Jezus voor altijd vrijwillig te dienen?

Broeders en zusters, ik ben er van overtuigd dat wij Jezus allemaal liefhebben en diep dankbaar zijn voor alles wat Hij voor ons deed. Maar ik denk dat het goed is om vandaag nog eens na te denken over onze dienstbaarheid, de kwaliteit van ons dienen van Jezus. Uit deze les mogen we verstaan dat een échte dienstknecht van Jezus twee heel belangrijke wezenskenmerken heeft:

1. Hij heeft, terwijl hij toch eeuwig verloren was door zijn zondes Schuld, gratis en voor niets volkomen vrijheid van Jezus verkregen. Dit realiseert hij zich terdege en hij ervaart zijn nieuwe vrijheid;
2. Maar in die vrijheid wil hij Jezus uit dankbaarheid en liefde voor eeuwig dienen. Vrijwillig en met gehéél zijn wezen.

En het onbegrijpelijke gebeurt dan, dat zodra wij Jezus vrijwillig met ons gehele wezen gaan dienen, Hij ons Zijn vrienden gaat noemen. Geen dienstknecht meer, maar vriend!

Joh. 15:15 – *“Ik heet u niet meer dienstknechten; want de dienstknecht weet niet, wat zijn heer doet; maar Ik heb u vrienden genoemd; want al wat Ik van Mijn Vader gehoord heb, dat heb Ik u bekend gemaakt.”*

Zoals u allen weet, Gods dienstknechten zijn door de wedergeboorte ook Zijn kinderen. Maar zij zijn ook de vrienden van Jezus en straks zelfs Zijn Bruid.

Gelieve broeders en zusters, ik wil deze prediking besluiten met het grote voorbeeld dat Jezus gaf, toen Hij besloot om vrijwillig de Dienstknecht van Zijn hemelse Vader te worden en Zich het oor te laten doorboren. Ten behoeve van onze vrijheid!

Ps. 40:7-9 – *“Gij hebt geen lust gehad aan slachtoffer en spijsoffer; Gij hebt mij de oren doorboord; brandoffer en zondoffer hebt Gij niet geëist. Toen zeide ik: Zie, ik kom; in de rol des boeks is van mij geschreven. Ik heb lust, o mijn God! om Uw welbehagen te doen; en Uw wet is in het midden mijns ingewands.”*

Wie oren heeft, die hore wat de Geest tot de gemeente zegt. Moge Jezus u en mij zegenen. Amen.